

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

PIK LV.

Ч. 88.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, четвер, 10-го квітня 1947.

No. 83. JERSEY CITY and NEW YORK, Thursday, April 10, 1947.

VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧ. ДЕРЖ. АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТИВ ЗАКОРДНОМ

Тел. „Свобода“: BERGEN 4-0237. — Тел. V. H. Солоу: BERGEN 4-1016

THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ПОМІЧ ДЛЯ ГРЕЦІЇ, ЦЕ СПИНЕННЯ АГРЕСІЇ — ВАНДЕНБЕРГ

Допомога для Греції й Туреччини це щось більше ніж „ріліф“ для людських терпінь. Це плян як перешкодити агресії. Якщо б агресія раз стала коти́тися, як сніжна лавина, то вона переміниться на світову небезпеку. Такі думки висловив сен. Артур Г. Ванденберг при отворенні дискусії у повному сенаті над субвенціями для Близького Сходу у вівторок 8 квітня. Він говорив так отверто про цю справу, що ніхто не мав найменшого сумніву, що агресію підготує Росія. Тому він радив сенатові глядіти на факти отверто. Він твердить, що Росія сама поширяє страх перед небезпечкою її оточення; а водночас робить усі старання, щоб оточити демократичні держави своїм комунізмом.

Для недопущення до нової війни сен. Ванденберг жадав повороту до міжнародної моралі через придержування засад Атлантийського Чартеру і то не самими словами, але ділами. Кріза щезне, коли прийде довіра між Москвою й Вашингтоном. „А коли таке довіра не може заіснувати, то варт і цю загрозу знати“ — додав сенатор у своїй звітній промові. Діючий секретар стейту Дін Ачесон прислухався ого промові, після того сказав, що сенатор Ванденберг розправився з цим питанням блискучо.

ПРОГРАМА ДЛЯ ПРИПИНЕННЯ КОМУНІСТИЧНИХ ЗАТІЙ

Член конгресової комісії для Неамериканських Діян, Карл Е. Мундт, виголосив промову по радіо з виявленням програми комісії для припинення комуністичних затій у Злучених Державах. Програма обіймає такі точки: примусова реєстрація американських комуністів; загальне відставлення комуністів з становища в федеральних, стейтових і міських урядах; відмова пашпортів комуністам на вїзд за границю; негайна депортація всіх чужинних комуністів; збирання відтисків пальців усіх комуністів, які внесли згодошення за пашпортами або дістали віза. Подавши ці точки конгресмен вівзав ціле населення до побороування комунізму; бо самий уряд не може дати собі ради з цєю язвою. Він спротивився проєктові поставити Комуністичну Партію поза законом, бо це зменшило б нагоду урядовим чинникам вглядати в діяльність партії.

ВІЗВАЄ КАТОЛІКІВ ВИКОРИСТАТИ НАРОДУ

На конвенції Краєвого Католицького Педагогічного Товариства в Бостоні виголосив промову д-р Джордж Шустер, ректор жіночої Колегії Гонтер з НьюЙорку. Він звернув увагу на ролі католиків, як єдиного чинника, що може спинити похід комунізму в Європі. Він твердить, що ніхто інший не витримає ідеологічної розправи з комуністичною навалюю. Шустер радить американським католикам використати цю нагоду і зібрати яких \$50,000,000 на співпрацю з УНЕСКО (Юнайтед Нейшенс Едукейшенел, Сайентифік енд Колтурал Організеішен), яка веде освідмлюючу працю по цілому світу без участі Советів.

ПОСТУП У ПЕРЕГОВОРАХ В ТЕЛЕФОНІЧНИМ СТРАЙКАХ

Суперечні вїсті з переговорів для наладнання масового страйку телефонічних робітників в цілому краю причиняють до збільшення замішання. Однак є вїсті, що зроблено поступ у переговорах. У деяких околицях робітники вертаються до праці, а стейт Нью Джерзі, на підставі закону вівзав-робітників залишити страйк. Стейтовий сенат у Нью Джерзі прийняв законопроект, щоб наложити кари на таких телефонічних службовиків, які не вернуться як-стій до праці. Бил відіслано вже до нижчої палати.

І МАЙНЕРИ ВЕРТАЮТЬСЯ ДО РОБОТИ

Загляду на страйк телефонічних робітників нема точних вїстей про положення в ділянці вугільної продукції після покінчення жалоби шахтарів у понеділок. Федеральний уряд приспішує лівровку шахт, чи вони безпечні для праці і робітники декуди вертаються до шахт, не виждавши доручення предсідника майнерської юнії, Джана Л. Луїса. Є теж вїсті, що Луїс самий каже шахтарям вертатися до праці в провірених шахтах. Його вівзав федеральний суд до переслухання в справі продовження жалоби шахтарів. Велике негодуювання на стримання роботи в шахтах слїдне в околиці Питсбурга, де залізничний промисл залежний від постачання м'якого вугілля.

ПРИГОТУВАННЯ ДО ПОХОРОНУ ФОРДА

Тіло небіжчика Генрія Форда, що помер несподівано в понеділок 7 квітня, виставлено на прилюдні відвідини в англійській катедрі в Дітроїті. У четвер 10 квітня поховать Форда на цвинтарі в його родинній селі Грінфілд, де він родився ще тоді, коли воно не належало до Дітроїту. Підприємства Форда по цілому світі стримають роботу на час похорону.

Перепони для іміграції в різних країнах меншають

Міжнародне Бюро Праці, яке має свій осідок у Монреалі, в Канаді, оприлюднило перегляд іміграційних правил 23 країн з перегляду виявляється, що більшість держав схильна зменшити дотепершні перешкоди для нових імігрантів, якщо вони можуть бути корисними для піднесення господарства. Франція, Британія й Південно-Американські країни змагають до допущення вибраних імігрантів. У Злучених Державах панує така гостра різноморність у поглядах на нову іміграцію, що перепони на длі збільшилися. В Англії вже розпочалося „рекрутування“ 800 фахових робітників і 2,000 італійських робітників для залізних гут. Франція поробила пляни для допущення 430,000 чужинних робітників упродовж 1947 р., а півтора мільйона до 1950 р. Белья згодилася допустити 50,000 італійців до вугільних шахт. Канада ще не поінїчила плянів для допущення свіжих імігрантів, одначе вже допускає робітників на фарми. Мексик обіщє дати дозвіл на поселення 15,000 нових імігрантів на фармах. Таке саме число має допустити Аргентина, а крім цього 5,000 фахових італійських ремісників. Бразилія потребує нових хліборобів і ремісників, а Чіле ремісників, риболовів, лісових робітників і хліборобів.

ВІЙСЬКОВОІ ЗНАВЦІ НЕ ВІРЯТ У ПОВНУ КОНТРОЛЬ АТОМОВОЇ СИЛИ

Департамент війни у Вашингтоні, у приготуванні нових плянів оборони держави, доводиться, що інші краї, крім Злучених Держав, можуть упродовж шістьох років приготуватися до атомової війни так добре, як і Злучені Держави. У пляні сказано, що коли інші краї дістануть інформації про атомову бомбу, тоді Америка не зможе належно приготуватися до оборони проти несподіваної війни. Тому департамент війни дораджує шукати зв'язки з союзниками, щоб на випадок несподіваного нападу можна було зарядити мобілізацію сил. Деякі члени конгресових комісій мають у своїх руках документи в цій справі, зладжені департаментом війни.

„ГОЛОС АМЕРИКИ“ ДО ГРЕЦІЇ І ТУРЕЧЧИНИ

Департамент стейту оприлюднює, що незабаром почнуться передавати американські вїсті до Греції й Туреччини на програмі „Голос Америки“. Досі програми висіла з Америки до чужих країн, забирає 393 години часу тижнево. У цій уже зарахований час висілки американських вїстей до Росії.

КОНФЕРЕНЦІЯ В МОСКВІ

МОЛОТОВ РОБИТЬ УСТУПКИ. СПРАВА КОРДОНІВ НІМЕЧЧИНИ НА ЧЕРЗІ

Москва, 8 квітня. — На сьогоднішній сесії Ради міністрів закордонних справ чотирьох великодержав советський міністр Молотов поробив цілий ряд уступок в своєму дотепершньому становищі щодо майбутньої долі Німеччини і самого перебігу конференції. Під натиском обвинувачень, що Советський Союз задумує теж з Німеччини створити політичну державу, Молотов відступив зі свого домагаюся, щоб в майбутню державну схему Німеччини включити теж створення „державної безпеки“. В дальшому він погодився з думкою британського міністра Бевіна, що провізоричний німецький уряд не мусить бути створений на засаді советських „демократичних принципів“. Вїсній Молотов погодився теж на пропозицію американського секретаря стейту ген. Маршала, щоб залишити спірні проблеми в ролі советських домагає військового відшкодування з біжучої продукції Німеччини та перейти до обмірвання інших проблем, головні визначення нових кордонів Німеччини. Уступки Молотова вважаються більше за тактичні і вони в основному не розв'язують противорічностей Московської конференції, проте, деякі з них, головні щодо „державної безпеки“, вказували б, що Советський Союз готов зрезигнувати зі свого дотепершнього становища та погодитися на створення федеративної Німеччини, як цего домагаються солідарно всі три західні союзники і не сильно зцентралізованої Німеччини, як цего домагався досі Молотов. На сьогоднішній конференції прийшло теж до деяких гострих заміток по адресі Советського Союзу, головні обвинувачення, вилджені міністром Бевином, що Советський Союз не додержав постанов Потсдамського договору у відношенні до західних союзників. Під час нарад ген. Маршал вилдгосив коротку промову, домагаючись, щоб дальше не витрачати часу на безплідне обговорювання суперечностей і перейти до чергових справ, головні визначення нових кордонів Німеччини. Деякі справи з цієї ділянки, як напри, прилучилися Сарчіни до Франції, були вже обговорювані між трьома західними союзниками поза конференцією. Пропозиція ген. Маршала була прийнята. Рівночасно з нарадами міністрів закордонних справ, їх заступники дальше сперечались в справах мирового договору з Австрією.

СОВЕТИ БОЯТЬСЯ ВІДКРИТИ ЗАЛІЗНУ ЗАСЛОНУ

ГРОМИКО В О.Д. ПОГОДЖУЄТЬСЯ НА МІЖНАРОДНІЙ КОНТРОЛЬ АТОМОВОЇ ЕНЕРГІЇ, АЛЕ ПРОТИВІТЬСЯ ПІ КОНТРОЛІ З ПОВІТРЯ.

Лейк-Соксес, Н. Й., 8 квітня. — Комісія О.Д. по справах контролю атомової енергії сьогодні при замкнених дверях обмірковувала советські застереження щодо американського плану. Советський представник А. Громико погодився в основному на американський план міжнародної контролю, що простягається від копалень аж до фабрик, але противиться, щоб літаками можна було слїдувати і наглядати з повітря, чи не робиться таємних заходів на використання атомової енергії у воєнних цілях. Комітет розглядав теж інші советські застереження і домагає, головні щодо задержання права вета великодержав та негайного поставлення поза законом існуючих вже атомових бомб. Комісія продовжуватиме свої наради в найближчий четвер.

НАБЛИЖАЄТЬСЯ КРІЗА В ПОЛОЖЕННІ 750,000 СКИТАЛЬНИКІВ.

УНРРА ІСНУВАТИМЕ ЩЕ ТІЛЬКИ 80 ДНІВ. ІРО НЕ ПІДГОТОВАНЕ ПЕРЕБРАТИ П ЗАВДАННЯ.

Рим, 8 квітня. — Генеральний директор УНРРА ген. Ловел В. Рук заявив сьогодні, що коли нова Міжнародна Організація для Скигальників (ІРО) протягом найближчих 80 днів не придбає потрібних фондів, то 750,000 скитальників опиняться в дуже критичному положенні після розв'язання УНРРА дня 30-го червня. Хоча вже 12 країн погодилися на створення ІРО та підписали її статут, ще жодна з тих країн не дала свого вкладу в річний бюджет цієї організації, яка, по думці генерала, потребуватиме до 300,000,000 доларів, якщо кількість скитальників не зменшиться. Ген. Рук заявив, що після розв'язання УНРРА піклування скитальниками належатиме до найголовніших гуманітарних проблем. Переміщені особи, які одержують допомогу УНРРА, згруповані головні в Німеччині, Австрії, Італії та інших країнах на європейському, як теж на азійському і африканському континентах. Найчисленнішою групою між скитальниками є поляки та особи польського походження. Польських скитальників нараховується 250,000. За ними слїдують громадяни Балтійських країн, Литви, Латвії та Естонії, яких є 190,000. Кількість українських скитальників, які одержують допомогу УНРРА офіційно означається числом 125,000, а живів 130,000. Однак важливою проблемою для ІРО будуть ще сотні тисяч скитальників, які досі не одержували допомоги УНРРА, та яких уряди їх країн обвинувачують у „воєнних злочинах“ і домагаються видачі. Ця проблема є окремо гостра в Італії і тисячам скитальників там прямо загрожує смерть. Ген. Рук заявив, що скитальникам — наскільки йому відомо теж тим, які не мають міжнародної допомоги і охорони — не загрожує насильна висилка до країн їхнього походження і він вважає, що ІРО повинна в рамках своєї конституції найти відповідні способи і засоби, щоб заохочувати усіх скитальників та остаточно по людському поладити що одну з найбільших ран, яку винесло людство з другої світової війни.

НОВА МІСІЯ ГЕН. ДЕ ГОЛЯ

Париж, 8 квітня. Після вчорашньої промови ген. де Голя в Страсбургу, там створено нову організацію, завданням якої ставляється допомога генеральної в реалізації його ідей. Нова організація, що називається „Повне Об'єднання французького народу“, не матиме політичного характеру — згідно з твердженнями її основників, тільки змагатиме до відновлення Франції з внутрішнього розбиття, об'єднання французів на базі національних ідей їх воєнного провідника та реалізація тих ідей спільними силами. До нової організації можуть належати члени всіх партій, якщо вони погоджуються з головними принципами де Голя. Вважається, що поворот де Голя до політичного життя стоїть однаково у зв'язку з внутрішнім положенням Франції, як теж зі загальним виясненням в міжнародних відносинах після недавнього протикомуністичного виступу президента Трумана.

ДИПЛОМАТИЧНА АКТИВНІСТЬ В МОСКВІ

Москва, 8 квітня. — Перебування в Москві міністрів закордонних справ трьох західних великодержав, як теж приїзд різних делегацій на їх конференцію в справі Німеччини, сильно оживили дипломатичне життя в столиці Росії. Крім коженденних офіційальних сесій Ради закордонних міністрів, відбуваються постійні розмови, наради, імпрези і т. п., влаштовувані на білтеральній базі поодиноких делегацій. Британські дипломати переговорюють зі советськими справу продовження советсько-британського договору, французький міністр Бідо переговорював з югославською делегацією, відбулися теж численні розмови між британцями й американцями.

СТАНОВИЩЕ ГРЕЦІЇ ДО АМЕРИКАНСЬКОЇ ДОПОМОГИ

Атени, 8 квітня. — Після проєкту президента Трумана в справі допомоги Греції й Туреччині, проти Греції видвинено цілий ряд застережень і обвинувачень, що їх намагання вияснити сьогодні грецький прем'єр в пресовому інтерв'ю. Він рішучо заперечив обвинувачення, мовляв грецький уряд противиться контролю американської допомоги в його країні.

ЗНОВУ СУДЯТЬ НАЦІСТІВ

Мюнхен, Німеччина, 8 квітня. — Перед американським Військовим Трибуналом почався тут сьогодні процес проти чотирьох визначних нацистських провідників, які вже після війни намагалися творити підпольний рух, що дальше зберігав би нацистські ідеї. Обвинувачено двох генералів і двох полковників які заїмали колись важливі пости в гітлерівській партійно-військовій системі та мають найвищі гітлерівські відзначення.

ГЕНРІ ВОЛЕС В ЛОНДОНІ

Лондон, 8 квітня. — вийшовши з літака в Лондоні Генрі Волес заявив, що він приїхав шукати в Англії та в Західній Європі тих сил, які „мусять бути об'єднані для миру“. Волес є гостем одного видавця лондонського соціалістичного тижневика. В розмові з кореспондентами він нічого не згадав про свою позицію до нової політики президента Трумана. Американська преса вважає, що Волес поїхав до Європи „лікуватися після доктрини Трумана“.

МОЖЛИВІСТЬ „ЧИСТКИ“ ТЕЖ В СЕКРЕТАРІАТІ ОБ'ЄДНАНИХ ДЕРЖАВ

Лейк-Соксес, Н. Й., 8 квітня. — Генеральний секретар О. Д. Тригва Лі розглядає тепер пропозиції слїдства в справі обвинувачення, що деякі урядники в секретаріаті О. Д. є про-советського наставлення. Ніхто з членів О. Д. не вніс офіційного обвинувачення, натомість були посередні закиди, головні грецького уряду відносно осіб, приділених секретаріатом О. Д. до Балканської Провірочної Комісії, та подібні критичні заваги в американській пресі.

ДАНСЬКИЙ КОРОЛЬ ВАЖКО ХВОРИЙ

Копенгага, 8 квітня. — Данський король Христіан Х. мав минулої неділі кілька серцевих атаків і тепер так ослаблений, що престолонаслідника Фредеріка відкликано з відвідин у Швеції і назначено регентом.

ТУРБОТИ ЗІ СОВЕТСЬКИМИ ЖІНКАМИ

Лондон, 8 квітня. — В Англії перебуває делегація Верховної Ради СССР і британський державний секретар Гектор МакНіл використав цю нагоду, щоб інтерв'ювати в справі дозволу на вїзд до Англії 15 советських громадян, які вийшли замуж за англійців, переважно урядників британських дипломатичних і військових місій. На підставі нового советського закону советським громадянам не дозволяється входити в подружжя зв'язки з чужинцями і тому цим жінкам не дозволяють виїжджати до своїх чоловіків в Англії. Міністер Бевін вже безуспішно ітерв'ював в цій справі в Сталіна.

"СВОБОДА" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597-7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодинокі числа три центи.		Three cents a copy.	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На рік	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і Закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На рік	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
За оголошення реклами не відомо.			
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.			
Адреса: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.			

**ДУХ ДЖЕФЕРСОНА ТА
ОБОРОНА УКРАЇНИ**

Кожного року в місяці квітні провідники Демократичної Партії виголошують у Вашингтоні промови, у яких доказують, що партія виконує заповіді Томи Джеферсона, батька американської демократії. В часі цюгоричного "Дня Джеферсона" — бенкету, президент Труман, згідно з традицією, теж говорив про духа Джеферсона, називаючи його духом свободи. Цей дух, каже президент, є нині в Злучених Державах ще ясніше й сильніше, як тому 150 років. Тому саме до Злучених Держав, казав далі президент, звертаються нині, втративши свободу, різні народи на різних мовах; звертаються чоловіки, жінки і діти; звертаються і такі, що не можуть говорити, а за які говорять їхні мовчанка. Звертаються, щоб Америка допомогла їм мати у себе такі права, про які Джеферсон писав, що їх ніяк не можна людині відібрати. Це благання зза моря, казав президент, доходить до Злучених Держав, а вони, добачують тут і там жадливі порушення свобод народів, протестують проти них, як це доряджував робити Джеферсон, а тепер думають над тим, що треба зробити, щоб ці протести не були голословними, але більш ефективними.

Президент Труман обговорив ще ширше необхідність краю бути забезпеченим на всякий випадок під війсьним оглядом, як теж потребу підтримки Організації Об'єднаних Держав. З тими думками, як і з потребою вдержувати Злучені Держави на економічній, промисловій, фінансовій та технічній висоті, кожний погодиться, як і похвалить адміністрацію за її зрівноваження бюджету та надвишку, призначену на сплату військових довгів. Та інша справа, коли президент з'ясує та всім нам відомого й зрозумілого домашнього ґрунту переходить до нашого відношення до інших держав, зокрема до тих народів, що поневолені й опинилися під диктатурами і тираніями.

Нам здається, що коли ми хочемо поступати в дусі Джеферсона, то нам треба мати одно і те саме слово потіхи та одну й ту саму мірку бодай моральної допомоги для всіх народів, що мучаться під тираніями. Нам далі здається, що коли якийсь нарід віками бореться з тиранією і впродовж останніх десятиків літ кладе аж десятки мільонів людських жертв у боротьбі за ідеали свободи, то саме на такий нарід повинні б звертати увагу справжні наслідники Джеферсона й саме такому народові повинні б у першу чергу помагати, особливо, як цей нарід ще й нині далі бореться з такою тиранією, яку осуджує ціла свободолобна Америка.

Таким народом є український нарід. В часі революції в Росії, в першій світовій війні, він проголосив самостійну і демократичну державу, але не мав в Америці цього щастя, щоб дістати від неї допомоги, коли на нього напали вороги-грабінники. Греція і Туреччина дістають нині допомогу, хоч Росія ще на них не напала, а Україна під Росією віддавна топиться у морі крові, але в нас ще й тепер нема розуміння потреби заісновання справді вільної, незалежної й демократичної України, як передумови нашої власної безпеки. Кривавиться Україна, а Америка не сповняє навіть цього, що наказує свободолобний дух Джеферсона, бо навіть не обороняє її своїм протестом. Пригадаймо це урядові!

**Нова політика вимагає нової
дипломатії**

Минулого тижня президент Труман іменував десять нових амбасадорів до різних країн світу. В газетних коментарях з нагоди нових іменувань було сказано, що між першими сімома новими дипломатами є п'ять фахівців, тобто таких, які перейшли дипломатичний вишкіл; один був з давнішої служби, а лише один був банкіром, але теж уже перед тим був на услугах держави. Призначенні дальших трьох дипломатів згадано, що вони всі три є "дипломати з кар'єри", тобто такі, що фахово по-справді працювали для невидомого керування державних справ за границею.

Коли з нагоди нових дипломатичних назначень появляються замітки, що це "дипломати з кар'єри", то це мусить викликати запит: "А які ж були американські дипломати досі?"

Нема потреби закривати давнішої практики, що американськими дипломатами навіть на дуже відповідальних постах були часто аматори, добровольці. Дипломатична служба вважалась у звичайних мирних часах за свого роду аристократичний спорт: Повно-світові війни, стріча з високими урядовими чужинними державами, нагода до міжнародних бенкетів і локсусових забав, відповідна пошана з боку чужинного і свого населення, а при тім усім нагода до виказання таланту в тайній — "дипломатичній" — грі. Усе це вимагало великих коштів. Один лише "дипломатичний обід" якоїсь амбасадки може коштувати десятку тисяч, а який то урядник їх має? Дипломатичні фонди демократичних держав стоять під контролею парламентів. Трапляється якийсь "радикальний" посол з опозиції, загляне до бюджету й крикне: "Ось, як то бавляться за границею за гроші податковців!"

Ніщо дивного, що навіть така багата країна, як Злучені Держави, назначували на високі дипломатичні становища добровольців-багатіїв, які були готові покривати кошти репрезентації з своєї приватної кишені в заміну за оті почесті й інші приємності, які їх ждали часто в незнаній їм службі. З такого дипломатичного ділатантизму виходили часом шкоди для Америки, бо її дипломатія була залежна від особистого хисту й досвіду добровольців. З другого боку, у мирних часах, коли Америка не мала страху перед якоюсь закордонною небезпекою, ці шкоди можна було якось не правити.

Одначе після першої світової війни відносини почали змінюватися в самих основах. На місці постійних мирних відносин прийшла безупинна загро-

за війни. Америка перестала бути далекою недосяжною заморською країною для інших держав, а стала впливовим чинником в міжнародній політиці. До цих нових відносин треба було приновити теж і дипломатичну службу Злучених Держав.

Підо впливом новочасних вимог Вашингтонський конгрес випрацював за спонукою секретаріату стейту "Акт загальної служби з 1946 р.", ухвалений як закон в серпні минулого року на місце такого ж закону ще з 1855, отже майже зперед сто років. Новий "Акт загальної служби" передбачає кончею поширення числа фахових дипломатів, що то їх називають "каріє дипломат" — дипломатів з кар'єри. Для цієї цілі підвищено платні всіх урядовців в дипломатичній службі і передбачено окремі додатки на покриття надзвичайних коштів. Отак, коли акт з 1855 року признавав американському амбасадорові в Лондоні платню у висоті \$17,500 річно, то в новім акті ця платня встановлена на \$25,000, і тільки ж дають додатку на окремі видатки, разом \$50,000. Інші становища за границею мають платню відповідно до передбачених обов'язків, однак на всякий випадок американський урядовець за границею буде міг покрити свої видатки з урядової платні і не муситиме оглядатися все на свої приватні фонди. Новий акт робить американського дипломата залежним від державної платні, а не від його особистого маєтку, а це знову приневолює такого урядовця посвячувати свої спосібності на услуги дежаві і дбати всіми силами про її добро. Що більше: Новий акт передбачає аванс у службі не відповідно до особистого маєтку, а відповідно до його заслуг і літ служби. Це значить, що дипломатична служба стає вже правдивою кар'єрою для одиниць, які її професійно посвячуються.

У новім акті з 1946 р. відбилися теж відносини нашого часу. Тому, що багато теперішніх ветеранів другої світової війни мають досвід з служби за границями Злучених Держав, в акті міститься постановою про полекшість при призначенні ветеранів до дипломатичної служби. Це має подвійну ціль: Перша, що ветерани своєю готовістю жертвувати життям для батьківщини заслужили собі на довіря рідного краю до їхньої готовності віддати свої сили теж в інших відносинах. Друга: хто перебував гарт духа й тіла в війсьній службі, тому легше прийдесть встати на відповідальні пости в цивільній службі і приймати накази від старших, які

керують долею держави. У часах, коли кожному-більшевику хочуть створити свою світову імперію, оперту на поневоленні людства, такі службовці, як ветерани світової війни, можуть віддати велику прислугу Америці зо своєю безумовною лояльністю до демократичних ідей, за які саме вони недавно чинно боролися. Отже це буде вилиття свіжої крові в американську дипломатичну службу, яка посилить діяльність Америки для поширення "доктрини Трумана".

Святий, здається, не зрозумів би. — Певно! Прошу дуже! Сама не дам ради! — зраділа дівчина. На диво покупців зайшов за прилавок до неї, кажучи: — Так ви випикуєте замовлення, стільки чого, ставте ціну, розписуйтеся за заплатою, а я, що треба, діставатиму, важитиму і пакуватиму. Взв'язав до роботи. Подала йому Ірина одну картку: — мішечок порідку (овеліни), пачку корнфлекс, п'ять фунтів цукру, тютюну, папірців, сірників, два бохонці хліба, по п'яти шматки сала, пів фунта шинки, фунт масла, туди ж, бульби п'ять фунтів, рижу, солі, перцю, бобового листу, олівець, ще якоїсь хрінини... Хай то грим свисне! Ледви встигав запам'ятати, очі розбіглися по численним полицях. Не дав ще ладу одному замовленню, дістаючи тютюн

пару разів зіштовхнувся з Іриною, немов опинився від приємного пахучого її тіла, а вона з любов'ю посмішкою підсунула йому круг картку, ласкаво милуючи його іскристими оченятами. Каявся вже, що добровільно напрохався у халепу, та відступати годі! Не диво, друге замовлення пішло легше. Не така пропасть річей, ну й знав вже приблизно на якій полиці що лежить, не блудив здогад зором.

Праця пішла швидше. Ірина випикувала замовлення, він спакнувавши підсував за рахунок до неї. Вона перевіряла, чи яка річ не пропущена, підсумовувала, брала гроші, або записувала до книжки боржників. Незабаром крамниця опустіла.

І знов почали розмову стоячи рядом за прилавком. Улюбих усмішках сунули одно до одного зуби, гей би до сонця. Доторкатися одно до од-

Що буде з нашої молоді?

(Надіслані з Австрії).

Серед української еміграції в Середній Європі, що є масою, є дуже багато дітей і молоді. Ті українські діти і та українська молодь, що прожили довгі роки II-гої світової війни в зовсім ненормальних умовах. Це, сказати б, діти тих ненормальних і жадливих часів. А тепер уже ось-ось третій рік вони на еміграції — також у ненормальних, невідрадних умовах.

Що виросте з цієї української молоді?

Це питання незвичайно важке, пекуче, "Молодь — майбутність народу!"

Чи це українська молодь відповідить своему завданню стати гідною майбутнстю українського народу?

Обі сторінки, рішальні у вихованню, матеріальна і моральна, тут не є в порядку.

Більшість родин української еміграції живе у злиднях на ласці і неласці УНРРА-и по таборах, не маючи ніяких засобів до самостійного життя.

Чи такі батьки, батьки-муждари, у силі дати своїм дітям, хай вони будуть маленькі, учні вселюдних шкіл, чи більш учні середніх шкіл, чи вкінці де-що старші, студенти високих шкіл, мінімальне утримання? Чи в силі подбати про матеріальне забезпечення своїх дітей, про ті видатки, що їх вимагає собою кожна школа, кожне навчання, виховання?

Чи дбає може український загаль про те матеріальне забезпечення виховання і навчання української молоді на еміграції?

І згадані батьки, і їхні діти, наша молодь на еміграції, залишені самі собі, на ласку і неласку долі. Уже з матеріальних причин ця молодь мусить марнуватися.

А з моральних причин?

Як стоїть морально-духовна сторінка виховання української молоді на еміграції?

Моральне середовище, що в ньому приходиться жити і перебувати нашій молоді на еміграції, зовсім низького рівня. Не може бути високого морально-духовного рівня там, де іде про одиничний прожиток з дня на день, проти перепон і перешкод з усіх сторін — отже в боротьбі за життя всіма засобами.

У часах, коли кожному-більшевику хочуть створити свою світову імперію, оперту на поневоленні людства, такі службовці, як ветерани світової війни, можуть віддати велику прислугу Америці зо своєю безумовною лояльністю до демократичних ідей, за які саме вони недавно чинно боролися.

Отже це буде вилиття свіжої крові в американську дипломатичну службу, яка посилить діяльність Америки для поширення "доктрини Трумана".

ного уникали. Чули якусь жароноч теплоту і на відстань. З перших хвиль відчули велику взаємну симпатію, потяг до другого, а досвіду набули ще ніжного. Поводилися так, як підказувало їм почуття, вроджена незіспитим дітям стидливість. З того всього починало бракувати їм слів, вичливість, знов вимагала розмови. Відомо, намагає базіканням Ростислав, мужнина. Не прийшло їм на гадку, що люди візьмуть їх на янки. Або розібіють перші прояви їх чистої невинної любові, або... Викликають в їх істоті огонь могутнього все перемагаючого кохання, що його в собі вони не передчували, що, прискорять їх злук на все життя. Так з лагідної невеликої хмарки накрапав дощик. Нерішучий, неспійний, як ті перші прояви, першої любові. Загрімить грим, блискавки засвітають і хлине ливень. Вода реве, бур-

А далі — які можуть бути у таких обставинах духовні вимоги і потреби великої частини еміграції!

А до того — і весь морально-духовний стан повоєнної Європи, зокрема Німеччини і Австрії, де що третій — колишній гітлерівець і якщо вже не відсидів свою кару у тюрмі за свої нелюдські вчинки підчас гітлеризму, так має щойно гти до тюрми відпокутувати! — неетичний, навіть частинно досі злочинний.

Чи в такій задушливій атмосфері треба дивуватися, що діти ростуть неписьменні і зовсім без виховання або в ненормальному, а то і злочинному вихованню?

І це не тільки мова про молодь емігрантів, але і про молодь місцевих! Молодь місцевого населення у дечому навіть стоїть нижче від молоді емігрантів. Це ствердили багаторазово чужинні виховники-педагогі.

Ось такі факти є сьогодні в повоєнному світі!

Н. Пруський.

Україна в огні і крові

V.

Дорогий Брате:

...Я дуже тишуся, що Ти вже видужав і як це потрібно для Твого здоров'я, то мусиш робити так, щоб схуднути. Мала Л... каже: тітко, напиши вуйкові, хай приїде сюди і тут зараз схудне. Доньку... чихи були вивезли до Союзу і вона тепер вернулася, бо мала польські папери. Каже, що працювала при картоплях і завжди за пазуху ховала дві, або три; більше не могла вкрати, бо була сильна, контролю. Ці дві картоплі опіся в хаті ввирала, але крадьки, щоб ніхто не бачив, бо її чекала б велика кара. Цю бульбу вона їла як великий прискмак. Там люди крадуть припрощаючи і їдять сире зерно.

...Той витинюк з вашої газети, що Ти прислав — це дуже цікаве і мило нам почути своє слово і добре. Той витинюк і той лист, де було... я писала в лис, щоб хлопці прочитали і знали, як про них пишуть в Америці. А з тих грошей, що Ти прислав, ми створили тут таку касу тайну і що їм до ліса потрібно, то ми купуємо і посилаємо і ще самі робимо складки. Тепер придбали їм трохи теплого білля. Вони — наша єдина надія, вони держать нас при житті, бо дають нам надію, ці наші найдорожчі герої. Бо тих мук і тих терпінь, які переходять наш бідний український нарід напевно нема навіть в пеклі. Ти пам'ятаєш Т... з О... дочку М...? Червої бандити прийшли до неї рабувати а їй саме страшно напастували. А як вона просилася, що має свій час і показала їм ссрочку, то ті звирі... (тут описаний злочин, якого з цензурно-моральних причин не можна словами передати. — Ред.). Накінець усіх в хаті так страшно збили і все зрабували, все що було. І так щоденно напастують кожний український дім. Люди живуть

чить, забирає все зустрічне на шляху... Небагато, зрештою, на людських язиках обоє розумілися.

Людська все швендалася то за тим, то за іншим, приходили й відходили. Переглядалися між собою значущими поглядами, хитали таємничо головами в бік молодят. Надто приязно заговорювали з Ростиславом. По англійськи їм не йшло якось, а мішанини хлопчина не розумів. Заговорювали й до німецьки. Він, або на здивування Ростислава, й Ірини ту німецьку виправляли, казали, що вони не бісурмени-

(Продовження на стор. 4-тій).

Чи не треба бити у давні на тривогу? Чи не треба кричати на все горло, що тут якраз головна небезпека для всього народу? Чи не треба раз-у-раз звертати увагу, щоб якось таки зарадити справі, щоб виховання української молоді повести таки правильним шляхом, щоб налагодити для того виховання і матеріальний, і моральний його бік?

Нам треба напружити всі сили, щоб ту нашу мету у вихованні справі таки досягнути!

Найпершим і найважливішим обов'язком є зібрати фонди на забезпечення виховання української молоді в українському дусі і в потрібному українському народові напрямі.

(У дійсності, наприклад, Українська Гімназія Братства св. Андрія в Інсбруку або, наприклад, Організація Українських Студентів Високих Шкіл в Австрії — не дістали досі ні сотика допомоги нівічки!).

Мусимо налагодити справу майбутності української молоді на еміграції, якщо не хочемо в найближчих роках опинитися поза дужками дійсності і життя.

Н. Пруський.

в смертельному страсі, в страшній гарячій дні і ніч наслухують чи не йдуть ті антихристи і завжди то з одної то з другої хати чути тільки стріли та жахливі крики катівних. Але досить, я ж все одно не можу описати всіх наших терпінь. Ограбили, скатували, збили наш нарід, синів, мужів і братів в ліси загнали, а інших як собак забрали та повезли на Сибір. Якби Ти знав, як вони страшно плакали, як їх забирали. Ти пригадаєш Р... і К...? Вони обидві найбільше умлівали і кричали: Боже, де Ти! А наш Р... як той Лазар, хорий, каліка і на таку пошевірку пішов. Умираючих людей витягають з ліжок і не дають їм навіть спокійної смерті.

...На нині вже досить. Нації "зайчики" дякують Вам в Америці, що про них пам'ятаєте.

VI.

Дорогий Брате: Сьогодні посилав Тобі брошурку. Вона надрукована в місці в бункері і надрукована в українській, польській, чеській, словацькій, англійській та французькій мовах. Вони нам передали в польській мові, щоб ми розкинули її тут між польським населенням. Найкраще пішли цю брошурку до редакції і теж листи, тільки аби вони не сказали, як я це все пересилаю...

Стільки в листах. До останнього була долучена згадана брошура, що називається "Кривавим шляхом Сталінської демократії", надрукована на чистильному "В друкарні страшно напастували. А як вона просилася, що має свій час і показала їм ссрочку, то ті звирі... (тут описаний злочин, якого з цензурно-моральних причин не можна словами передати. — Ред.). Накінець усіх в хаті так страшно збили і все зрабували, все що було. І так щоденно напастують кожний український дім. Люди живуть

Листи, записки від повстанців і т. п. матеріали є без сумніву автентичні, і їх зберігається в редакції. Вони тільки частинно відкривають ту залізну заслонку, за якою палає в огні та заливається кров'ю Україна. Всі ці злочини, яких допускається червона Москва над українським народом, будуть записані в історії на вічну ганьбу і прокляття цього століття. Серед тих злочинів, насильств, терору, смерті і руйні, яку принесла червона азійська орда на многостраждальну українську землю, виростає до найбільшого героїства, самопожертви і лицарськості Українська Повстанча Армія, що є не тільки оборонцем свого власного народу, але й авангардом цілого культурного світа в боротьбі проти найбільшого варварства в світі: большевизму.

(Кінець).

Ол. Луговий.

Права застережені.

Дажбожі Внуки**I.
НА ЧУЖИНІ МІЖ СВОЇМИ**

8)

„Княжич і Княжна“.

Вже шостеро людей ждало на обслугову, похмуро-зацікавлено незнамого їм Ростислава оглядали, начеб був він виведеним на ярмарок конем. Ірина ухватила швиденько, все ж впоратися не могла. Коби хоч людина відразу сказала хоч чого вона хоче! А тож ні, дивися їй в рот, пригадай, бо не кожна знає, як яка річ зовється, який сорт. Бігай, міняй; взагалі, праця не для одного. Ірина поглядала через вулицю чи не йтиме Олена. Але вона не показувалася.

Приглядався Ростислав дівчині, любувався її постаттю, жалувач, що так мучиться, але якось ніяковіт, не наважувався запропонувати їй свою поміч. Симпатія до неї все ж перемогла.

— Як що не маєте нічого проти, панно Ірино, я помагати вам! — сказав англійшиною, щоб кохати не розуміли. Більшість їх говорила поправною україншиною, та траплялися такі, що їх мішаною російсько-польсько-англійсько-українською тарабанчили і Дух

8-мі Вищі Освітні Курси

Вибачте мені, що плачу. Мені серце з жалю розривається, бо мушу вже відійти з Виннипегу, де я впродовж 7 тижнів щоденно жила у великому гурті українських дівчат, хлопців й учителів і чула гарні науки нашої рідної мовою. Зо мною щось дивно-го на Курсах сталося. На Курси я їхала, бо послали мене тато й мама. Вже й на Курсах кілька днів я собі байдужо сиділа. Однак за той час так мило стало мені слухати науку українською мовою, що я наче пробудилася з глибокого сну. Глибоко стали западати мені в душу українські пісні, українська музика, наука рідної мови, історії. І мені так любо стало пробувати у великому гурті українських дівчат і хлопців. За кілька тижнів всі ми стали одною великою родиною. Всі мені стали близькі й рідні. Я полюбила цілою душею все те гарне, що створив український народ. За час Курсів я просто переродилася. Стала новою дівчиною. Я така горда, що ми, українці, маємо таку багату культуру, з якої ми можемо багато чого відіграти й для Канади та Злуч. Держав. Байдужою дівчиною я сюди приїхала, а звідси їду новою дівчиною, глибоко пробудженою. Мені так хочеться працювати для нашого народу. Я плачу, бо мені жаль покидати тепер Виннипег. Плачу й тому, що моє серце переповнене великою радістю. Радію, що так багато я навчилася на Вищих Освітніх Курсах...

Такими словами, поміж сльоз, прощалася минулого року при кінці Вищих Освітніх Курсів одна із дівчат-курсанток з своїми учителями в канцелярії Осередку Української Культури й Освіти. А багато було й таких курсантів і курсанток, що перед відходом і слова не могли промовити, бо сльози давили їх за горло. Всім курсантам жаль відійти з Курсів у Виннипег.

Та не важне те, що курсанти плачуть, коли відідають по Вищих Освітніх Курсах з Виннипегу додому, але те, що відідають з Курсів новими людьми, збагаченими скарбами рідної культури, і готовими з посвятити працювати для свого народу й тієї країни, де живуть.

Загальні відомості про Вищі Освітні Курси.

Як відомо, українські Вищі Освітні Курси відбуваються кожного літа в місяцях липні й серпні. Досі Вищі Освітні Курси відбулися вже сім разів. Цього року в липні й серпні відбудуться вже 8-мі Вищі Освітні Курси. Вищі Освітні Курси утримує Осередок Української Культури й Освіти. Вчать на них визначні українські учителі й професори. Цього року сподіємося мати й нових учителів з Європи. На Курсах буде промовляти й представник канадського уряду з Департаменту Громадянства.

Дві класи.

На Вищих Освітніх Курсах є дві класи: Загальна й Спеціальна. Загальна Класа призначена для всіх хлопців і дівчат, яким потрібно збільшити знання української мови, історії, співу, музики, народних танців, і подібного. До Загальної Класи можуть ходити й старші віком особи, що хочуть збільшити своє знання Українознавства. Спеціальна Класа призначена особливо для тих, що мають вже деяке знання з обсягу Українознавства й музики, але хочуть поглибити те знання. В Спеціальній Класі є виклади з області української культури, письменства, історії, музики, диригування, тощо. Окремий відділ цієї класи буде вчитися й педагогіки, особливо ті курсанти, що хочуть стати учителями й учительками Рідної Школи.

А що цього року припадає 105 літ від уродження та 35 літ від смерті великого українського композитора Миколи Лисенка, то спеціальну увагу звернеться при навчінні співу й музики музичним творам Лисенка.

Впис, вписове і коштів життя.

Вписове за два місяці науки на Курсах 15 доларів. Харч і мешкання місячно будуть коштувати приблизно від 35 до 40 доларів. Частина дівчат буде приміщена в Домі Осередку Української Культури й Освіти, решта курсантів буде приміщена з українськими родинами, під добрим наглядом. Вписове (15 доларів) висилайте разом із вписовою заявою хлопця чи дівчини.

Час Вищих Освітніх Курсів.

Вищі Освітні Курси тривають два місяці: липень і серпень. Починаються 2-го липня, акінчаються перед кінцем серпня. Кожного року Курси кінчаються концертним виступом курсантів.

Ціль Курсів.

Досі на Вищих Освітніх Курсах було понад 400 учасників, які з різних місцевостей Канади й Злуч. Держав тепер беруть участь у громадському житті як учителі й учительки Рідної Школи, інструктори українських народних танців, провідники молодечих організацій, та взагалі як діяльні члени місцевих організацій. Ними збагатилися й українські організації і Канада та Злуч. Держави. Минулого року було 90 курсантів і курсанток, з того 80 з різних місцевостей Канади і 10 із Злуч. Держав.

Не відкладайте справу вписування дітей в рідному домі!

Порадьтеся та якнайшорше зголошуйте їх впис на 8-мі Вищі Освітні Курси!

Управа Вищих Освітніх Курсів.

Пишіть до:

UKRAINIAN CULTURAL AND EDUCATIONAL CENTRE
P. O. Box 3093,
Winnipeg, Manitoba, Canada.

ДО ЧИТАЧІВ СВОБОДИ

Коли змінюєте свою адресу, а Ви є ЧЛЕНОМ У. Н. Союзу, то подайте число відліду. А коли Ви є передплатником, то це при зміні адреси зазначити.

Подані нам так інформації прискорять зміну адреси без проволочки.

Адм. Свободи.

На Вищих Освітніх Курсах є дві класи: Загальна й Спеціальна. Загальна Класа призначена для всіх хлопців і дівчат, яким потрібно збільшити знання української мови, історії, співу, музики, народних танців, і подібного. До Загальної Класи можуть ходити й старші віком особи, що хочуть збільшити своє знання Українознавства. Спеціальна Класа призначена особливо для тих, що мають вже деяке знання з обсягу Українознавства й музики, але хочуть поглибити те знання. В Спеціальній Класі є виклади з області української культури, письменства, історії, музики, диригування, тощо. Окремий відділ цієї класи буде вчитися й педагогіки, особливо ті курсанти, що хочуть стати учителями й учительками Рідної Школи.

А що цього року припадає 105 літ від уродження та 35 літ від смерті великого українського композитора Миколи Лисенка, то спеціальну увагу звернеться при навчінні співу й музики музичним творам Лисенка.

НОВІ КНИЖКИ

Провідник або Самоук (New Ukrainian-English Interpreter) новий українсько-англійський, для вивчення читати, писати і говорити по англійськи з вимовою без помочі учителя (брошурування) 75 центів.

Безхатний (Дити Стену), Олександра Лугового, оповідання з канадського життя \$2.00

Рибалка Панаас Круть, оповідання Івана Левицького \$1.35

Тамашині Злочини, кримінальне оповідання Якова Н. Крета \$1.40

Респутити, страшний монах, і ушкод російського царяту \$1.35

Олонька, оповідання з життя ходоцької шляхти, д-ра Андрія Чайковського, 1 і II том \$1.80

Тисяча й Одна Ніч, Арабські оповідання, Часть I і II \$1.80

Кривавий Шлях (Шерлоку Голмес), Конан Дойла, пер. Антін Шубен \$1.60

Буралючий Шлях, Романа Антоновича \$1.50

Принцеса, історична повість Івана Неуча-Левицького \$2.00

"СВОБОДА"

81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, 3, N. J.

З Канади треба платити тільки американською валютою.

ШУТКОВА НЕДІЛЯ В ЄРУСАЛІМІ.—Минулої неділі святкували в Єрусалимі римо-католицький Великдень, але більшість християн взяла участь у шутковій процесії, як її бачимо на цьому образку, бо святкує Великдень після старого календаря, себто в наступну неділю.

З ЖИТТЯ ГРОМАД і ОРГАНІЗАЦІЙ

ДІТРОЙТ, МИШ.

Успішне віче Українського Конгресового Комітету.

Дня 9-го березня ц. р. відбулося в салі Українського Народного Дому велике віче Українського Конгресового Комітету, яке перешло з повним успіхом. Призначення за добре переведене віче належить його організаторам, а також бесідникам та всім учасникам.

Віче започатковано відпіванням американського гімну, а відкрив його короткою промовою п. Пилип Даміян, голова місцевої філії У. Н. К. та наступник голови У. Н. К. і попросив на передсідника молодого адвоката п. Михайла Шайку. Секретарювали п. п. Михайло Чемний і Петро Запорожець.

По привіт по належній інтродукції п. Шайка попросив до слова першого бесідника п. Степана Шумейку, голову Конгресового Комітету. П. Шумейко в своїй майже годинній промові передав привіт від наших скитальців, яких йому недавно довелося зустріти під час його побуту у Франції. Описав коротко переказав подяку від скитальців до заюканських братів і сестер за ті дари, що вони одержали чи то в харчах, одязі чи грошах.

Також передав свої спостереження про погляди нашої провідної верстви на скитальчині та її зауваги, що політична акція американських українців далеко не вистарчална, однак і те, що робиться, є досить поважне й голосне.

Далше переповів свої враження з Мирової Конференції в Парижі та доказав кількома наворотами, що загальна опінія правлячих кругів міжнародного світу є багато прихильніша до української справи, як була перед тим. Це показує, що українська справа набирає більшої важливості та вряє в собі багато проблем. Вказав теж на слабе розуміння політичної діянки серед американських українців, як це виходить із убогої підтримки політичної акції з матеріальної сторони. Також подав до відома, що є в плані створити всеукраїнський пан-американський фронт, зорганізований з усіх української еміграції на західній півкулі.

На закінчення сказав кілька слів в англійській мові до української молоді за зазивом до співпраці зі старшою генерацією.

З черги промовляв представник дітройтського кат. університету о. проф. Філікс Шановний бесідник у своїй промові вказав на переслідування укр. катол. церкви в США та вказав на оборону ветах та вказав на оборону кардинала Тісеранта в цій же справі. Рівнож переповів замітки свого приятеля, військового капелана, про те, чо-

му і як опускали свої рідні землі наші скитальці та про їхнє життя на чужині. Закінчив закликом до мольби за тих нещасних скитальців у їх витрипалості під час переслідування.

Панна Зейкан, — свіжа бесідниця, в своїй пориваючій промові згадала про героїчну боротьбу УПА, яка була якраз тим чинником, що розторожив гітлерівську деспотію. Щирими закликами кликала за допомогою тим борцям, бо їх ідеал є нам всім дорогий. Кількома словами схарактеризувала поведінку східних українців, які доказали щирими українськими патріотами дарма, що були голодані майже ціле своє життя москалізмом і комунізмом. Під кінець закликала до щедрого матеріального жертви і активної помочі в боротьбі за кращу долю укр. народу. Поважнішою жертвою від себе започаткувала збірку що принесла поверх тисячі доларів.

Четвертим бесідником був полковник американської армії, п. Артур Фрейзер. Він висловив радість з того, що українці вклали в культурну скарбницю Злучених Держав. Шановний бесідник, спинився врощи довше над змаганням Злуч. Держав в цілі збереження миру для світу та вказав, що підчас війни був один фронт, якому треба було статити чоло. Сьогодні, щоби зберегти мир, треба завзятю боротися на всіх фронтах. Тому закликав молодь, щоб брала живу участь у громадському й державному житті, щоб зробити Америку сильною та зберегти для неї високий престиж у світі.

Резолюції в українській мові відчитав голова резолюційної комісії п. Михайло Чемний, в англійській п. Михайло Шайка, президент віча.

Решаючі з віча висладо до президента Трумана, секретаря стейту Дж. Маршала, сенаторів: Ванденберга і Фергюсона і секретаря О. Д. Трингва Лі. Делегація від литовців не реприсила віче, що їх представник о. Березіс не міг в незалежних від нього причин явитися, однак заявила свою готовість співпрацювати з нами в наших змаганнях.

Кінцеву промову виголосив голова У. Д. Комітету п. адвокат Іван Панчук, котрий зробив реасумію промов та з радістю підкреслив, що в Дітройті оживає і зазначається добрим ділами наше національне життя та зміцнюється віра в краще завтра, яке, як він переконаний завершиться добуттям вільної від нікого незалежної української держави.

Піснюю „Не пора..." закінчило це успішне віче, яке певно залишиться на довго в пам'яті патріотичних громадян українців міста Дітройту і околиць. Місцева преса помістила довші початки з перебігу віча.

Список жертводавців поданий під звітом.

Петро Запорожець і Михайло Чемний, секретарі віча.

По \$25: Андрій Градовський, Стефан Хомини; по \$20: Ану Старик, Йосиф Гурський і Юліан Цебринський; по \$10: Степан Побуцький, Петро Верещук, Йосиф і Катерина Моляк, Йосиф Філяс, Ів. Ладика, Анна Федак, Генік, Анна Гусак, Павло Ганиш, Никола Тиро, Укр. Нар. Дім, Евстахія Федак, Стефан Дулька, Анастасія Біловус, Микола Семіген, Ілля Семіген, Галина Зейкан, Северин Перещий, Антін Стеткевич, Н. Сетел, Н. Крук, Йосиф Крукпа і Іван Шалко; по \$5: І. Шатарин, С. Шумняк, Стисловська, Ю. Лелюк, І. Кульчицький, І. Мельник, І. Медвідь, І. Процайло, П. Керницький, Н. Н., С. Бородач, А. С. Стецько, В. Еднан, Ф. Крутин, Д. Білик, І. Гришко, І. Шавинський, М. Кушнір, Г. Михайлишин, М. Бугіль, А. Котович, П. Даміон, А. Соломка, Д. Ковальчук, О. Прошок, І. Столяр, В. Яворський, Г. Васько, С. Генік, М. Герус, П. Заяць, С. Ревак, І. Каменецький, І. Стружковський, С. Борух, В. Угрин, І. Мосляк, д-р Ів. Грибик, М. Попович, М. Будзол, Ю. М. Шустакевич, М. Чемний, В. Яворський, А. Тимочко, Н. Бугіль, Семочко, Грабовський, Я. Тимчичин, о. В. Білинський, І. Джарик, Коран, Чорний, О. Шеремета, Н. Машталір, С. Гава, О. Запотоцький, П. Шургот, Н. Костинюк, Н. Ковальчук, І. Басе, С. Честух, Т. Торський, Л. Нахвостач, Н. Небоженко; по \$4: І. Гулька і А. Деркач; по \$3: О. Курочка, В. Красножоний, А. Блашук і Н. Савчук; по \$2: І. Дячук, М. Чула, Періжок, Д. Федик, А. Маланюк, В. Василюшин, Заплатинський, Чемний, С. Карпінка, М. Тимчичин і Семен Вроговський. — Решта була зложена дояро-вими і дрібними жертвами. Коли кого з шановних жертводавців пропущено в цьому списку через недогляд або через неточне записання, то просимо ласкавого вибачення, або також просимо подати нам своє ім'я і суму жертви. В імені У. Н. К. складаємо всім жертводавцям якнайшорішу подяку.

П. Даміян, голова філії У. Н. К. в Дітройті.

ШАМОКІН, ПА.

Відходять від нас...

Громада, у якій народився Український Народний Союз і в якій було свого часу чимало осіб, що відгравали важну роль в українському житті в Америці, розпрощалась тепер навіки з чесним громадянином старої генерації, який є бл. п. Олександр Дрозд, що помер 14. березня у 62 році життя.

Небіжчик був не лише учителем, не лише дяком і не лише диригентом хору — як сказано в місцевій газеті — але був ще знайний як „професор" співу тому, що як у-правитель хору понад чверть

Українська пісня в Форальбергу

Заходом громадського комітету прихильників української пісні у Форальбергу відбувся дня 17. лютого 1947 в Гогенемс-Форальберг концерт мішаного хору „Боїя" та української чоловічої капелі „Ватра".

Хоч це був робочий день, понеділок, наша, як і чужа публіки дописали своєю фреквенцією.

Програма концерту складалася з українських народних та класичних пісень. Концерт назагал випав добре.

Оба диригенти хору „Боїя", проф. Безкорований та дир. Білік, вложили досить трудно й дали доказ, що церковний хор з Гогенемс, як одиникий мішаний хор у Форальбергу стоїть на належній йому висоті та заслуговує зі сторони громадянства на мораль-

ну й матеріальну піддержку. При вмілій переорганізації мішаного хору „Боїя" та скомплектованні жіночих голосів, хор може сміло претендувати на репрезентативне місце між іншими хорами в Австрії.

Малою несподіванкою було сопранове сольо п. М. Гірякової, яка при фортепіановій акомпаніменті проф. Безкорованого виконала дві українські та одну німецьку пісні.

П. Гірякова є відомою українському громадянству і чужинцям солісткою, головню через своє чарівне виконання Молитви з „Тоски". Згідно з програмою несподіванкою вечора мали бути наші форальберські реверелі, які з причини занедужання одної із них, не могли своїм виступом збагатити програми концерту.

Осок.

століття розславив цей хор в цілій околиці. Як самий особисто, так і хор під його управою брав останніми часами живу участь в допомогівій акції для українських скитальців. Разом з хором це була важлива частина церковної громади.

Не диво, що на похорон небіжчика зібралися парафіяни і сусіди у великому числі. Похоронний обряд відправив місцевий парох о. М. Кузьмак, який у своїй проповіді зма-

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСАМИ СТАВАЙТЕ СПІВЛАСНИКОМ ДЕВ'ЯТИ МІЛІОНОВОГО МАЕТКУ ЦЕЙ ОРГАНІЗАЦІЇ

Дня 7. квітня 1947. р. помер у 52. році життя **ТИМКО НІНОВСЬКИЙ,** довголітній член, делегат і секретар Тов. Запорозька Січ, від. 117 У. Н. Союзу в Нью Йорку.

Покійний вступив до Тов. У. Н. Союзу в 1920 році. Походив з села Жукотин, пов. Коломия, Зах. Україна. Оставив у смутку жінку Павлину і зятя Волтера Марковського.

Похорон відбудеться в четвер, 10. квітня, в год. 9:30 рано з похоронного заведення П. Яреми, 129 Е. 7-ма вул. в Нью Йорку. В церкві св. Юра при 7-мй вул. буде поминання Служба Божа. Просимо членів, вільних від праці, взяти участь у похороні. — В. П. П!

Г. Стефанишин, предс.

НАЙКРАЩИМ І НАЙЦІННІШИМ ДАРУНКОМ

Є ВСЕ ТАКИ **КНИЖКА**

ЧИ МОЖЕ БУТИ КРАЩИЙ ДАРУНОК НІЖ АНГЛІЙСЬКА КНИЖКА ПРО УКРАЇНУ?

- 1) A HISTORY OF UKRAINE, by Michael Brushevsky, published by the Yale University Press \$4.00
- 2) BOHDAN, HETMAN OF UKRAINE, by George Verandsky, published by the Yale University Press \$2.50
- 3) UKRAINIANS IN THE UNITED STATES, by Wasyl Halich \$2.50
- 4) THE UKRAINE: A SUBMERGED NATION, by William Henry Chamberlin, published by the Macmillan Company, New York \$1.75
- 5) UKRAINIAN LITERATURE, Studies of the leading authors, by Prof. Clarence A. Manning \$1.50
- 6) SPIRIT OF UKRAINE, Ukrainian Contributions to World's Culture, by D. Snowyd \$1.00
- 7) UKRAINIAN QUARTERLY \$1.00
- 8) UKRAINE, AN ATLAS OF ITS HISTORY AND GEOGRAPHY, by Prof. G. W. Simpson \$0.50
- 9) TARAS SHEVCHENKO, POET OF UKRAINE, by Clarence A. Manning \$2.50
- 10) UKRAINE—BETWEEN POLAND AND RUSSIA, by Nicholas D. Czubytyj Ph.D., Editor of "The Ukrainian Quarterly" \$0.50

Замовте собі негайно всі ті книжки за \$17.25, чи ті, що їх ще не маєте, а замовлення враз з належністю шліть на таку адресу:

СВОБОДА
P. O. BOX 346 JERSEY CITY 3, N. J.
Замовлення з Канади треба платити американською валютою

Юлія М. Шустакевич.

КРИГА

Олена Якімова запам'ядала, що вперше до Великодня Горьчаків прочитувала може вже десятим разом. Тоді вона від свого Василя з Америки, в якому він повідомляв, щоб вона сподівалася його на Великдень дома, а потім о Боже... він пише, що забере її з дитиною до Америки.

Вона не знала б гаразд сказати, чи вона хоче їхати в цей далекий, їй незнаний край. Вона тільки мріє про це, щоб Василь скоро вертав. Вони обоє були такі щасливі, ось тут в цьому домику, над річкою на Підзамчу. Тут вони родилися і росли, до школи разом ходили. Тут їх маленька Гануся родилася. І з якоюсь незвичною болотною радістю серце в неї холодувало.

Якраз три роки минає, як з весною плала крига на ріці, вона виряджала Василя далеко, за море. Ганусі тоді було тільки два роки і вона татка не тягала, а він, він її тепер не визнає!

Гануся сиділа на долівці і спокійно заглядала свої черевички, та її дрібні пальчики ще не вміли в такому ділі.

Зав'яжи мамусю мені черевички!

Зав'яжу... зав'яжу, моя ти пташечко, моя рибонько... Якімова за кожним словом підлашувала свою малу нестійку і промовляла: Як татко приїде, він привезе тобі золоті черевички і... і шовкову сукночку. Я вберу тебе як лялю, і кумері позалітаю. Моя ти шебетушечко!

Вона щезла пригорнула дитя, потім надіяла на неї синій жупанчик і таку ж хусточку і каже: Тепер іди на двір і бався... бався, та нікуди не ходи! Памятай, не йди на беріг, бо там крига на ріці тепер пливе!

А крига цього року велика. Зима була тяжка і довга. Тепер сонце почало пригрівати і білизна почала підноситися. Цілу довгу зиму вона була покрита грубим ледом. Як рубали лід на Йордан, на Водосвіт, так ледви добилися до річки. Майже на цілій метер заглубили! І ось тепер під промінням весняного сонця він тріскає, ломиться, зрушується і з шумом та притаєною силою відпливає.

Насом вночі, лоді криги такий сильний, начеб хто з кріса стріляє.

Серединою ріки вже несеться крига, а береги ще в ледяній окові.

Городок Якімових виходить до ріки. Літом тут чудово! На березі розлогі верби свої довгі віття купають у воді. Тут приходять літом деякі "кращі" люди, за малою оплатою купатися, а зимою тут чудова хованка!

Гнізна не велика ріка і спокійна. Перетинає старе історичне місто Теребовлю на дві половини, а над Гнізною має статично піднісся старезні замкові мурі, які криють в собі багато-багато минулого. Навіть города стоїть млин, який тепер перед святами притих. Хто мав що змолоти, змолот вже на пасху. Тяжкі застави тепер спущені і спливають збір води і криги, та

спрямовують її на повну ріку. Від млина наперекрест ріки простигається гать висока на яких два метри. Тепер вона відкрита і каламутна вода з поломою кригою, з шумом переналюється крізь гать і жене долі рікою.

Усі тепер заняті перед святами, хто дома а хто у церкві молиться. Цеж бо Страсний Четвер! Якімова, виправивши Ганусю на весняне сонечко, взялася порадити в хаті. Прикрашає квітками святі образи. Квітки вона сама робила з тоненького паперу. Мала надзвичайний хист до роблення паперових квіток і ось вона закінчує великим кучерявим маком зеркала і глядить на своє кругле, здорове та рум'яне лице, на свої каштанові коси, що віночком вються круг голови. Василь пише, що в Америці треба тяжко працювати. О, вона сильна, здорова, вона все подужає!

А на дворі мала Гануся бігала-бігала по подвір'ю, розганяла кури, а далі не втерпіла, відчинила хвіртонку і вийшла на беріг. Забула мамину остогу...

О, як вона любить ховатися! В зимі тут приходять на хованку гарні пані і пані. Гануся ж ховалася попри беріг. Тут так все гарно було. Вони обі з мамою замітали сніг, щоб було краще ховатися. Ось вона трошки попробує як тепер на леді. І Гануся обережно зсувається з берега по камінних східках, стає на леді і дивується... дивується, мого так вода шумить? — Он там по середині ріки такий лоді! Це крига! О як коїться, перевертається!...

Гануся наче зачарована на леді стоїть, глядить на грозу, якої вона у своїй диточій голівці ще не зовсім розуміє.

Там десь поза млином невидимо долітають до її уха людські голоси і поступивши ще кілька кроків від берега, бачить гурт людей, що тек зібратися дивитися на кригу. А там далеко-далеко Гануся бачить міст, новий великий міст. Там теж люди стоять і дивляться як пливе крига. Ганусі тепер все виглядає дивно. Тут все так було спокійно в зимі, річка глибоко дрімала, а тепер шумить, пінить, ся відчула якийсь гуркіт позаду себе, лід під нею загой-дався і здавалось їй, що вона їде наче пліве. Оглянувшись до берега, а берег далеко і Гануся стоїть на леді наче на столі. Хвилину вона радіє і плеще в долоні! Вона ж кудись їде, пліве як у човні!... А тимчасом між берегом і нею з шумом твориться щораз — то більша віддал і нова струя пре Ганусю на середині ріки.

Ой мамо, мамо! Чому мамі нема?! Гануся дрожить і починає розуміти уся грозу, яка шаліє довкруги неї! Вона однака тут посеред розбуханої криги, наче синя ця-ка, кличе маму — маму!! А поза млином гурт людей аж пнув, коли побачив цю маленьку синю цятку!

Дитина, дитина!! Хто в Бога вірує — рятуйте!! Чия це дитина?! Біжіть рятуйте!! Це Якімової дитина, це Гануся! І хтось погнався до Якімової.

Вибігла вона з хати, кинулася прожогом на вулицю, звідки долітали тривожні голоси. Вона не знає куди бігти, але біжить там, де бачить гурт людей. Там... ох там, щось приключилося бі Ганусі, адже не кликали її. Вона летить, перескакує по чорній снігу і тривожними очима шукає синього жупанця поміж юрбою. За нею теж біжать, щось кричать і товкують, та вона нічого не знає і не розуміє...

Де, де вона, моя дитина?!... Усі показують в сторону гатки, і — раптом Якімова неспомовито скричала і остовпіла. Там... там її єдине дитя, на облямку криги, якою вже крутить вір і яка наближається до спаду, і зараз станеться щось неймовірно, страшно!

Якімова наче дикий звір мріється до скоку в розпалі кригу, та рівночасно її хватають багато рук: Куди біжи, жінко?! Цеж неминуча смерть!! Держіть її, не пускайте!

Якімова шаліє, б'ється з людьми і кличе: Ганусю моя дитино, татко приїде, а ти... І замінала. І великі очі спинились дико на синю цятку, а синя цятка лебедить щось до мамі, махає ручками, та за шумом і лютістю криги ніхто її не чує. Вона маленька раптом зняла ручки вгору наче до неба, крига з нею обкрутилась і шторцом спинилась над самим спадом. Гануся вцепилась верха свого ледяного столу і на один мент повисла. Та в цій же хвили надплила нова крига, вдарила об ледяний стіл і Гануся зникла в бурливій кризі!...

Під водопадом кипіло, виривало, котилось, а за хвилину показалась багряна пляма і скоро кудись спішила... А на березі теж кипіло! Глядачі заломлювали руки, діти остраху утікали, мамі пла-

РОЗДАЮТЬ „КЕНДІ“ НІМЕЦЬКИМ ДІТЯМ. — Це німецькі діти, що вчаться у школі, що є в цій частині Берліна, що є під британською окупацією. Школа є під американським зарядом. Кожного п'ятого дня дають дітям шоколаду, яку вони смачно заїдають, як це бачимо на образку.

ка, кличе маму — маму!! А поза млином гурт людей аж пнув, коли побачив цю маленьку синю цятку!

Дитина, дитина!! Хто в Бога вірує — рятуйте!! Чия це дитина?! Біжіть рятуйте!! Це Якімової дитина, це Гануся! І хтось погнався до Якімової.

Вибігла вона з хати, кинулася прожогом на вулицю, звідки долітали тривожні голоси. Вона не знає куди бігти, але біжить там, де бачить гурт людей. Там... ох там, щось приключилося бі Ганусі, адже не кликали її. Вона летить, перескакує по чорній снігу і тривожними очима шукає синього жупанця поміж юрбою. За нею теж біжать, щось кричать і товкують, та вона нічого не знає і не розуміє...

Де, де вона, моя дитина?!... Усі показують в сторону гатки, і — раптом Якімова неспомовито скричала і остовпіла. Там... там її єдине дитя, на облямку криги, якою вже крутить вір і яка наближається до спаду, і зараз станеться щось неймовірно, страшно!

Якімова наче дикий звір мріється до скоку в розпалі кригу, та рівночасно її хватають багато рук: Куди біжи, жінко?! Цеж неминуча смерть!! Держіть її, не пускайте!

Якімова шаліє, б'ється з людьми і кличе: Ганусю моя дитино, татко приїде, а ти... І замінала. І великі очі спинились дико на синю цятку, а синя цятка лебедить щось до мамі, махає ручками, та за шумом і лютістю криги ніхто її не чує. Вона маленька раптом зняла ручки вгору наче до неба, крига з нею обкрутилась і шторцом спинилась над самим спадом. Гануся вцепилась верха свого ледяного столу і на один мент повисла. Та в цій же хвили надплила нова крига, вдарила об ледяний стіл і Гануся зникла в бурливій кризі!...

Під водопадом кипіло, виривало, котилось, а за хвилину показалась багряна пляма і скоро кудись спішила... А на березі теж кипіло! Глядачі заломлювали руки, діти остраху утікали, мамі пла-

калі. Кожен давав поради та ніхто нічого не діяв, бо всякий чувся безсиллий супроти брутальної криги. Якімова рвалася, благала поміч, здіймала руки до Бога та її розпучка пропадала без відповіді.

Та втім, згід водопаду виринула синя цятка і безладно відпливала з бігом ріки. Якімова кинулась, рванулась вперед, і — вона дужа, сильна, вона переможе, переможе брутальну силу ледівця і врятує своє дитя!!

Скочила з берега і почала на життя і смерть! Дужими раменами відпирає тяжку кригу і претяє на середину ріки до синього жупанця! Острах крига здирає її рамена, калічить тіло і вже стелиться за нею кривава стежка. Чим більша до середини ріки, тим сильніша струя і більша крига несеться. Та втім підноситься великий дим леду і наче напасник вдаряє в нещасну, закриває її і все йде в суміш!... Стратила сердешна силу і пішла з кригою... Зникла теж синя цятка... Крига поперлась до міста!...

Хтось дав знати на стацію огневої сторожі і вони біжать сюди тільки на це, щоб бачити кінець неспомовитої трагедії. Годину пізніше, по ній же моста, сторожа гаками вилучила скривавлені і поторочені тіла нещасної матері, а синя цятка безслідно пропала в холодних обіймах криги...

На самий Великдень, Василь Якіма з глибокою раною в душі супроводжав свою Олену в могилу, а за ним шли майже усі жителі Теребовлі...

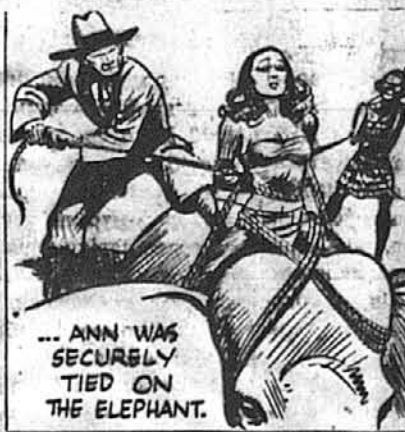
Ніхто не радів в цей яскравий Великодній День... Діти не грались в зайчика побіля церкви, ані дівчата не виводили ягелок. Давно стогнали, а крига неслась, наче заспокоївалась, сповнивши свою жорстоку жертву.

ТАРЗАН, ч. 1576. Анна в небезпеці.

Тарзана й Анну привели до ями. Коли пігміє копали запову на переді ями...

...Анну сильно зв'язали, посадивши на слопа.

Саме тоді, коли звір з трюдом вилізав з ями... дві незатроєні стріли вцілили в грубу шкіру.

Наслідок дався відчувати в цій самій хвилині.

чани її встудило. Подивившись на соломку, — щойно тепер помітила, що пили обоє одною, даді розгублено-благально подивилася на Ростислава, очима благаючи рятунку. Засоромився й він. Мусів якось ситуацію злагодижувати...

— Що ж у тому злого, що я помагаю? — питає. — Дівчина мучилася сама, а покушів набиралося з десятком... Адже покушам вигідніше, не приходить ждати на обслугу...

— Ну, ну! Не сердься, пані, я жартувала! — Жінка взялася удобрухати молодика. — Та ти, Ірисю, не червоній, не соромся. Такого помічника ніхто не посоромився б! Хлопець наче ора! Вміла собі підобрати! — Збиточно підморгнула Ірині. — Чудове з вас парочка, хоч зараз підшлю! І де ти такого любчика собі знайшла?

(Дальше буде).

ЗБОРИ ВІДЦІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

САВТ ПЛЕРІФІЛД, Н. ДЖ. — Відділ 312 повідомляє, що збори відбудуться в суботу, 19 квітня зпроду великої суботи, в церковній галі. — Хміль, предс.; Заводський, кас.; І. Дашко, секр.

ІНОАРК, Н. ДЖ. — Тов. ім. Михайла Грушевського, від 219, подає до відомо всім членам, що збори відбудуться в суботу, 12 квітня, в годині 7:30 вечір, в укр. прав. галі, 675 Савт 19 вул. Просимо прийти на збори, бо є на ні справи до пологодження. — Г. Дорошенко, предс.; В. Ткач (кас.); А. Мудровський, секр.

БАЛТИМОР МД. — Бр. св. Тройці від 320, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 20 квітня, в годині 2, поплудні, в галі де звичайно. — За урял Г. Мараш, предс.; Г. Іванович, секр.

ІНОГСТАВН, О. — Бр. св. Івана Хрестителя, від 230, подає до відомо всім членам, що місячні збори не відбудуться в неділю, 13-го, а в суботу, 19 квітня, в церковній галі, 7:30 вечір, в галі церковній. Просимо членів і членів прийти на збори, бо є важка справа до погодження і розроблення своїх ювілейних тікетів. — За урял І. Брай, пр.; І. Білінк, кас.; І. Павловський, секр.

ПРИБОРИ ДО КРАШЕННЯ ПИСАНОК

Фарба в порошку зі старого краю

Десять (10) красок: червона ясна, червона темна, жовта, помаранчева, зелена ясна, зелена темна, синя, чорна. Ціна за 10 красок \$1.50. Вісничий 15 ц. Кістка до писанки 15 ц. Краєвий шафран 25 ц.

ВЕЛИКОДНІ КАРТКИ „Христос Воскрес“ в формі книжечки з віршами, ціна за дозін 60 ц., 50 карток \$1.75, 100 карток \$3.00. ЛАДАН (Кадло), для церковного ужитку, фунт \$1.00 з пересилкою.

СТЕПОВАНА на канві подушки на шапшу, дуже гарний взорець і кількох красках, разом з нитками \$2.00.

ЛІНЯНЕ ПОЛОТНО імпортоване, яра і пія (114) широкі, добре оброблені до цукри на прости, ціна за один ярд \$3.50 з пересилкою.

ЗЕЛЕНЕ ЛІСТЯ розсід, до квіток, грюс \$3.00.

КАРПАТСЬКИЙ ЧАЙ з найліпшого гірського злля, на недомогання жодулка, печінки і нирок. Велика пачка коштує 50 ц.

ГРУДНЕ ЗІЛЛЯ, природне средство призначають тим, що терплять на впертий кашель, біль горла і задуху. Пачка коштує 50 ц.

Хто ще не має СТИННОГО КАЛЕН. ДАЯ: українські свята і пости зазначені червоно, ціна 30 ц. з пересилкою; можна прислати поштою марки. Замовлення посилайте до:

UKRAINIAN BAZAAR

170 E. 4th St., New York 3, N. Y.

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР

Написав

Д-р А. Т. КІБЗЕП

В цій книжці автор описує в приступний спосіб всякі недуги, їх прояви та лікування. Вона має 734 сторінок друку, оправлена в полотно, поділена на 22 розділи.

В цій книжці описані такі недуги: заразливі, з фізичних недомогань, з уявляючих средств, нирок, крові, серця, залоз, жил, костей; недуги жіночі, диточі, шкірні; недуги очей, ух, носа, зубів і недуги венеричні.

Прочитавши цю книжку, можна захоронити себе і родину від всяких недуг. Ціна тільки \$3.00. Замовляйте, пишучи на таку адресу:

“СВОБОДА”

P. O. BOX 346

JERSEY CITY 3, N. J.

ПОСНФ БУКАТА

— Малює —

ЦЕРКОВНІ І НАРОДНІ ОБРАЗИ

Виробляє ПРЕСТОЛИ, КИВОТИ, ТЕТРАПОДИ і т. п.

у власній роботі:

JOSEPH BUKATA

417 CHILTON ST., ELIZABETH, N. J.

ЦЕРКОВНІ ПІСНІ

З НОТАМИ

50 центів

один примірник

Замовляйте у книгарні

“СВОБОДА”

83 GRAND STREET

JERSEY CITY 3, N. J.

Lytwyn & Lytwyn

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

801 SPRINGFIELD AVE.

NEWARK

and IRVINGTON, N. J.

Exxon 3-9090

OUR SERVICES ARE AVAILABLE ANYWHERE IN NEW JERSEY

НЕ ВИДАВАЙТЕ ЗАБАГАТО

Замініть ЦІДІТЬ дешо з вашого забезпечення.

Ми улаштуємо прекрасний ЦІДІЛЬ ПОХОРОН за \$150.00

У випадку смутку в родині клієнта:

KAIN MORTUARIES, INC.

Найбільший український погребовий закладчик в Америці

S. KANAI KAIN, Pres.

433 STATE STREET

PERTH AMBOY, N. J.

Phone PE 4-4646

— or —

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

86 ELIZABETH AVENUE,

NEWARK, N. J.

Phone Bigelow 3-6763

ELIZABETH, N. J.

225 WEST JERSEY STREET

Phone: EL 2-3611